

Fiskeriudvalg. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere nogle af de Udtalelser, som Forstanderen for biologisk Station i den nævnte Betænkning fremkom med angaaende Laasningsspørgsmaalet. Han siger bl. a.: „Hovedresultatet af disse Undersøgelser“ — d. v. s. de Undersøgelser, han har foretaget sig for at komme til Klarhed over Spørgsmaalet — „skal vel siges at være dette, at Laasningens Betydning som Forholdsregel over for nyttig Fiskeyngels Udklækning neppe er stor, og navnlig ikke større, end om man laasede helt andre Strækninger af Limfjorden“. Med Hensyn til Aalevaadernes Indflydelse paa Plantevæksten — en af de Grunde, men i lang Tid havde til at opretholde Laasningen, var, at man havde den Opfattelse, at Aalevaaddene ødelagde Plantevæksten paa Fjordbunden og derigennem bidroge til at fjerne Betingelserne for, at Fiskene kunne ernære sig — siger han: „Kun kan det siges, at Aalevaaddene i Limfjorden i Almindelighed ikke, selv ved hyppigt Brug, formindske Græsvæksten paa Bunden i nogen paafaldende Grad“. Endelig var der en anden Anskuelse, man havde haft, som ogsaa havde bidraget til Laasningens Fastsættelse og Fastholdelse saa længe, den nemlig, at man ved en af de Fiskemaader, man brugte, benyttede en Kølle, som man slog i Vandet med og derved drev en Luftboble et Stykke ned i Vandet, man mente saa, at denne Luftboble blev dreven helt ned til Bunden og ødelagde en Mængde Fiskeyngel. Derom siger han, at det er en fuldstændig Misforstaaelse: „Jeg kan oplyse, at denne Straale kun gaar faa Alen ned i Vandet; thi Dykkere, over hvis Hoved jeg har „pulset“ paa 3 Favne Vand, have erklæret, at de vel kunde høre Slaget, men ikke se noget til „Straalen“.“ Endelig siger han: „at Vaadfiskeri, som det drives i Limfjorden, skulde være til større Skade for Bundens Plante- og Dyreliv og derved ødelægge Fiskens Næring, har jeg aldrig kunnet overbevise mig om, skønt jeg har set dette Fiskeri drives under mangfoldige Omstændigheder og selv personlig har drevet det fra biologisk Station af denne Grund“. Forstanderen for biologisk Station slutter rigtignok denne Beretning med at henstille, at det maaske kunde være rigtigt at indskrænke Tiden for Aalevaadernes Brug noget i tre Vande, nemlig Vandet fra Hals til Løgstør Grunde, og Vandene i Hjarbæk Bugt og Skive Fjord, men af samtlige hans Udtalelser fremgaar det klart nok, at han ikke egentlig lægger nogen videre Vægt paa, at en saadan Ind-

skrænkning bliver truffen for Skive Fjords og Hjarbæk Bugts Vedkommende, idet han udtrykkelig udtaler, at der ikke er større Grund til at foretage nogen Indskrænkning der end for den hvilken som helst anden Del af Limfjorden. Allerede dette vilde forekomme mig at være tilstrækkelig Grund til ikke at fastholde nogen Indskrænkning der; naar der ikke er mere Grund til at have Indskrænkning det ene Sted end det andet Sted, er det ikke rigtigt at have Indskrænkning i det fri Fiskeri paa det samme Sted bestandig. Det er ubilligt over for Fiskerne, som bo ved vedkommende Vande. Derimod holder han noget stærkere paa nogen Indskrænkning i Fisketiden ved Brugen af Aalevaad i det lange Vand fra Løgstør til Hals. Og det skal ogsaa erkendes, at der kan anføres Grunde for at have en saadan Indskrænkning her, som ikke kunne anføres for Indskrænkning andre Steder. Paa Grund af dette lange smalle Vands Form kan der føres nogenlunde effektiv Kontrol med Bestemmelsernes Overholdelse. Og der er ogsaa den Omstændighed, at paa det Sted er der mest Kollision mellem Vaadfiskernes og de staaende Redskabs Fiskeres Interesser. Men jeg har det Indtryk, at han i Grunden heller ikke en Gang holder stærkt paa, at der skal fastholdes saadanne Indskrænkninger der.

Endelig har Fiskerikontroløren for Jylland den 3die December 1898 ogsaa udtalt sig om Spørgsmaalet. Hans Erklæring findes i samme Bind af Rigsdagstidende. Spalte 677 ff. Han bryder fuldstændig Staven over alle de laasede Vande. Han skriver blandt andet, at saafremt Laasningen havde svaret til sin Hensigt, maatte den have bragt en stor Gevinst for Bundgarnfiskere og Aalerusefiskere, og han fortsætter: „men dette har ingenlunde vist sig at være Tilfældet, tværtimod er Rejefiskeriet og Bundgarnsfiskeriet gaaet saa stærkt tilbage, at man for Rejefiskeriet maa sige, at det er mislykket, og Bundgarnsfiskeriet er Aar efter Aar blevet saa daarligt, at Brugerne lade Garnene forfalde mere og mere, og deres Antal aftager i en foruroligende Grad“. Han har ogsaa den Opfattelse, at der netop særlig er Grund til at ophæve Laasningen paa Strækningen fra Løgstør til Hals; han siger, om denne Strækning, at den næsten er „affolket af Erhvervsfiskere — jeg mener virkelige Fiskere — og dog vil dette Vand kunne brødføde en Mængde alene paa Aalefiskeriet; — jeg tror at turde sige, at Ophævelsen af Laasningen her vil give